

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/48/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119337877
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119337877.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu Y. L. E., s. r. o., so sídlom D. 5, XXX XX R., B.: XX XXX XXX, proti žalovanej F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. W., XXX XX W., zdržujúca sa na adrese M. XX, XXX XX Q., o zaplatenie 329,98 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/114/2019-173 z 8. júna 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku 329,98 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 22.05.2018 do zaplatenia.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobu o zaplatenie sumy 329,98 € s príslušenstvom vo forme úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 22.05.2018 do zaplatenia súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol. Z obsahu žaloby a žalobcom pripojených listinných dôkazov mal súd zistené, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave uzatvorila 14. marca 2014 so žalovanou zmluvu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky, ktorých podmienky čerpania a splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaná podľa tvrdenia žalobcu si v stanovených termínoch neplnila povinnosti uhrádzať splátky dlžných súm, čím porušila svoju povinnosť zo zmluvy, preto postupca Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, ktorý postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej zmluvou o postúpení pohľadávok z 21. mája 2018 dňa 22. septembra 2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr vo výpovednej dobe dvoch mesiacov, ktorá začala plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení tohto podania. Ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobcu predstavovala dlžná suma 432,60 € a pozostávala z istiny vo výške 329,98 €, riadneho úroku 25,36 € a úroku z omeškania 25,93 € a poplatkov vo výške 51,30 €. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje iba 329,98 € ako neuhradenú istinu úveru. Vo veci rozhodol súd prvej inštancie podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) bez nariadenia pojednávania a po posúdení vzťahu strán sporu podľa ustanovení zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „OZ“) o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a § 53), ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon o bankách“) dospel k názoru, že žalobca nie je v spore aktívne vecne legitimovaný z dôvodu nedodržania podmienok na postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okrem rozporu v dátume zosplatenia uvedeného v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok na deň 16. februára 2017 a tvrdeného dátumu

zosplatnenia pohľadávky v žalobe dňom 22.09.2016 konštatoval, že existencia žalobcom tvrdenej pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, nebola vôbec preukázaná, keď ako dôkaz o nej predložil žalobca len prílohu k zmluve o postúpení pohľadávok uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava ako postupcom a spoločnosťou Y. L. E., s. r. o. R. ako postupníkom pod č. XXXX/XXXX/CE z 21.05.2018, ktorá nie je nikým podpísaná, nemá znaky úradnej listiny a treba ju považovať len za tvrdenie žalobcu. Ďalej súd prvej inštancie záveroval, že žalobca nepreukázal, že jeho pohľadávka, ak vôbec nejaká existuje, pozostáva z istiny vo výške 329,98 €. Len samotné tvrdenie, že výška a špecifikácia pohľadávky v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom nie je dôkazom o existencii pohľadávky žalobcu.

1.1 Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách bolo možné postúpiť iba splatnú pohľadávku. Zo zmluvy o osobnom účte uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalovanou 14. marca 2014 spolu so Všeobecnými obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienkami pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby podľa názoru súdu prvej inštancie nevyplýva, že si pôvodný veriteľ s klientom (žalovanou) individuálne dojednal možnosť zosplatnenia pohľadávky veriteľa kedykoľvek s odkazom na ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách. Pokiaľ táto podmienka nebola individuálne dojednaná, ide o ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a súd ju vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná. Z týchto skutočností súd prvej inštancie vyvodil, že k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu nedošlo a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je možné žalobe vyhovieť.

1.2 Za podstatné považoval súd prvej inštancie, že pre platné postúpenie pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách by musela existovať výzva adresovaná žalovanej pred uplynutím 90 dní od omeškania so splnením peňažného záväzku voči banke. Takáto výzva v konaní preukázaná nebola.

1.3 Keď úspešnej žalovanej v spore žiadne trovy nevznikli, súd jej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi podľa § 262 ods. 1 a § 255 C. s. p. nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu žalobca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku).

2.1 V prvom rade súdu prvej inštancie vytykal, že vo veci rozhodol podľa § 297 písm. b) C. s. p. bez nariadenia pojednávania, čo považuje žalobca za nesprávny procesný postup súdu. Súhlasil s tým, že nie je povinnosťou súdu vyzývať žalobcu na doplnenie dokazovania, ale je potrebné rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom by strany sporu mohli podať návrhy na doplnenie dokazovania. Civilný sporový poriadok v § 171 ods. 1 a § 181 ods. 2 ukladá súdu prvej inštancie oznámiť stranám sporu, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná, ktoré dôkazy nevykoná a uviesť predbežné právne posúdenie veci. Súd prvej inštancie v tomto konaní nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, či nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov a týmto postupom odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Žalobca nemal možnosť získať vedomosť o vnímaní akejkoľvek rozhodujúcej skutočnosti zo strany súdu ako skutočnosti spornej, resp. nepreukázanej a preto nemal žalobca dôvod na označenie ďalších dôkazov v tomto smere a z uvedeného dôvodu považuje žalobca za absurdné, aby súd bez nariadenia pojednávania zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a neunesenie dôkazného bremena. Rovnaký názor vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp/16/2020.

2.2 Skutkové tvrdenia žalobcu neboli popreté ani protistranou, z tohto dôvodu ich bolo potrebné podľa § 151 ods. 1 C. s. p. považovať za nesporné a nepotrebné preukazovať ich listinnými alebo inými dôkazmi. Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/124/2018 zo 04.12.2018 bez aktivity protistrany nemôže súd skutkové tvrdenia žalobcu vlastnou činnosťou bez riadneho dokazovania na pojednávaní spochybňovať. V opačnom prípade je jeho postup nepredvídateľný a prekvapivý, čo je v rozpore s právom strany sporu na spravodlivý proces. Žalovaná bola v tomto konaní pasívna, preto bolo potrebné tvrdenia žalobcu považovať za nesporné. Kontradiktórne súdne konanie vyžaduje od strany sporu predniesť a preukázať svoje tvrdenia.

2.3 Súd prvej inštancie skúmal, či boli dodržané ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a uzavrel, že žalobca nepreukázal splnenie skutočnosti predpokladanej týmto zákonným ustanovením (výzva na splnenie záväzku a omeškanie so zaplatením záväzku klienta viac ako 90 dní), s čím

žalobca nesúhlasí. V konaní bolo celkom nesporne preukázané, že pred postúpením pohľadávky dodržal postupca podmienky vyžadované § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca tvrdí, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite pod dobu dlhšie ako 90 kalendárnych dní. K postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo až 21.05.2018. Bolo preukázané, že žalovaná bola postupcom vyzvaná na úhradu dlžnej sumy výzvou označenou ako „výpoveď zmluvy“ z 22.09.2016 a doručenie tejto výzvy žalovaná v konaní žiadnym spôsobom nepoprela a nerozporovala, preto je nesporné, že táto výzva sa do dispozičnej sféry žalovanej dostala. Omeškanie žalovanej vyplývalo aj zo samotnej prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, kde ku dňu 21.05.2018 bola dlžníčka v omeškaní už v počte 655 dní. Podľa rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/351/2017 z 24.05.2018 a 6Co/128/2019 z 23.12.2019 pre platné postúpenie bankovej pohľadávky na tretiu osobu nie je nevyhnutné, aby zákonná doba omeškania v rozsahu 90 dní uplynula až po písomnej výzve banky na splnenie dlhu.

2.4 Preukázanie splnenia podmienok na platné postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách ani nebolo potrebné z dôvodu, že si zmluvné strany (Slovenská sporiteľňa, a. s. a žalovaná) v zmluve, od ktorej odvíja žalobca svoj nárok v súlade s § 89 ods. 1 zákona o bankách dohodli odchylnú úpravu vzťahov od ustanovení zákona o bankách. Zákon o bankách v § 92 ods. 8 nevylučuje odchylnú úpravu vzájomných vzťahov zmluvnými stranami. V článku 19 bod 19.6 Všeobecných obchodných podmienok je uvedené, že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premičané alebo nepremičané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Naopak, klient bol podľa dohody oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky, okrem prípadu, keď sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam klienta ako záložcu voči banke v prospech banke ako záložného veriteľa. Dojednanie vzájomných práv a povinností bankou s jej klientom odchyľne od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bolo opakovane vystavené súdnej kontrole zo strany vyšších súdnych autorít a Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 19Co/2/2016 z 2. mája 2017 zaujal k takejto dohode stanovisko, že takáto dohoda je prípustná. Takýto záver vyplýva aj z viacerých rozhodnutí odvolacích súdov SR. Súd prvej inštancie v odôvodnení odignoroval povinnosť vysporiadať sa s tým, z akého dôvodu neprihliadol na zákonom dovolené dojednanie vzájomných práv a povinností účastníkmi zmluvy odchyľne od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a prelomil tak zmluvnú slobodu strán sporu. V nadväznosti na uvedené žalobca zastáva názor, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepreskúmateľné a nerešpektuje skutkový stav veci, keď sa súd jednoducho odmietol zaoberať odchylným dojednaním práv a povinností zmluvných strán od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a neprihliadol na rozhodovaciu prax. Ak súd prvej inštancie nenariadil vo veci pojednávanie, kde by mohol žalobca zaujať aktívnu obranu v konaní a podať konajúcemu súdu svoje vysvetlenia a súd zároveň nesprávne právne vec posúdil má žalobca za to, že týmto postupom bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a bolo porušené jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

2.5 Záverom žalobca uvádzal, že ochrana spotrebiteľa zvolená súdnym rozhodnutím napadnutým odvolaním je v konečnom dôsledku takou ochranou, ktorá spotrebiteľa poškodzuje. Zmluva o postúpení pohľadávky nebola výrokom súdneho rozhodnutia vyhlásená za neplatnú, v dôsledku čoho na ňu ako na neplatnú nemožno ani nazerať. Ak zmluva nebola vyhlásená za neplatnú, neexistuje dôvod, aby žalobca túto pohľadávku postupcovi vrátil. Pri rešpektovaní názoru súdu ohľadom postúpenia pohľadávky je síce žalobca veriteľom pohľadávky, ale nemal by od žalovanej prijať plnenie, nakoľko by sa vystavil riziku súdneho konania a posúdenia, že koná v rozpore s odbornou starostlivosťou. Ak by mal spotrebiteľ záujem dobrovoľne splniť svoj dlh, aby napríklad dosiahol výmaz z úverového registra, tak dôsledkom napadnutého rozhodnutia sa dostáva do situácie absolútnej právnej neistoty, keď nevie, komu má plniť, keďže obaja domnelí veritelia (postupca a žalobca) sa zdráhajú poskytnuté plnenie titulom dlhu prijať, aby sa nevystavili riziku prijatia bezdôvodného obohatenia.

2.6 Žalobca tvrdí, že v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal, súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe vyhovie a žalobcovi prizná voči žalovanej nárok na náhradu trov celého konania, eventuálne, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 354 C. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie z dôvodu, že skutkový stav zistil súd prvej inštancie správne (§ 385 ods. 1 C. s. p.) v celom rozsahu z hľadiska dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu (§ 379 a § 380 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

5. Predmetom konania, ako správne identifikoval súd prvej inštancie, bolo zaplatenie pohľadávky, ktorá vznikla právnomu predchodcovi žalobcu banke Slovenskej sporiteľni, a. s., so sídlom v Bratislave zo zmluvy uzavretej so žalovanou ako spotrebiteľkou dňa 14. marca 2014 pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX o osobnom účte, ktorou okrem vedenia bežného účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX poskytol pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava žalovanej aj iné bankové produkty a to vydanie platobnej karty k účtu, poskytnutie elektronických služieb k účtu a poskytnutie povoleného prečerpania k účtu po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom účinných od 01.07.2007. Aktívnu vecnú legitimáciu si žalobca odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava a žalobcom dňa 21. mája 2018, ktorou banka postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej z nepovoleného debetu na účte fyzickej osoby v celkovej výške 432,60 €, z ktorých si uplatňoval žalobca v konaní len istinu 329,98 € a úroky z omeškania od 22.05.2018 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky). K žalobe pripojil žalobca okrem zmluvy o postúpení pohľadávky aj prílohu, v ktorej je špecifikovaná pohľadávka pôvodného veriteľa (postupcu) proti žalovanej, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, ktoré podľa zmluvy o osobnom účte zo 14. marca 2014 sa stali súčasťou zmluvy o osobnom účte. Existenciu pohľadávky z nepovoleného prečerpania (pôvodne povoleného prečerpania) preukazoval žalobca platobnou históriou vyhotovenou Slovenskou sporiteľňou, a. s. za obdobie od 16.02.2017 do 13.06.2018 na č. I. 127 spisu, kde sa pod číslom úveru XXXXXXXXXXX totožným s variabilným symbolom uvádzaným v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s. a postupníkom Y. L. E., s. r. o. uvádza výška úveru 329,98 € plus ďalšie pohľadávky z titulu riadneho úroku, úroku z omeškania a poplatkov, kde sa k dátumu 16.02.2017 uvádza čerpanie úveru v takejto výške 329,98 € a ku dňu 17.05.2018 odpis splátky istiny 329,98 €. Vyhotoveniu tohto výpisu z úveru čerpaného žalovanou formou povoleného prečerpania k účtu podľa zmluvy o osobnom účte predchádzala zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s. výpoveď zmluvy o povolenom prečerpaní k účtu z 22.09.2016 (č. I. 134 spisu), v ktorej Slovenská sporiteľňa, a. s. oznamuje žalovanej F. L., že v súlade s dohodnutými podmienkami pre poskytovanie bankových produktov a služieb vypovedá žalovanej zmluvu, na základe ktorej jej banka poskytla povolené prečerpanie k účtu č. E s účinnosťou uplynutia výpovednej doby, ktorá je dvojmesačná a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení tejto výpovede, ako aj výšku pohľadávky z povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia výpovede sumou 366,74 €, ktorú do uplynutia výpovednej doby môže uhradiť žalovaná na zriadený osobný účet pod č. E s tým, že ak dôjde aj k výpovedi zmluvy o osobnom účte, pohľadávku je potrebné uhrádzať na iný účet, ktorý banka oznámi. Tým iným účtom podľa názoru odvolacieho súdu je účet uvedený v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom ako variabilný symbol postupovanej pohľadávky voči žalovanej. S týmito listinnými dôkazmi sa podľa bodu 4, 11 a 12 odôvodnenia súd prvej inštancie oboznámil, podľa bodu 11 odôvodnenia považoval v danej veci za preukázané, že postupovaná pohľadávka vyplývala z nepovoleného debetu na účte fyzickej osoby č. XXXXXXXXXXX, preto je nezrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia v ďalšej časti v bode 13 rozsudku, kde uvádza, že nemal preukázanú existenciu pohľadávky uplatňovanej v tomto konaní špecifikovanej v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok medzi Y. L. E., s. r. o. a Slovenskou sporiteľňou, a. s. ako pohľadávku z nepovoleného debetu na účte fyzickej osoby č. 5125956578.

6. Za správne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie zo žalobcom predložených dôkazov odvolací súd považuje, že postupca Slovenská sporiteľňa, a. s. Bratislava uzavrela 14. marca 2014 so žalovanou zmluvu o osobnom účte, ktorej súčasťou bolo aj poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. Žalovaná tento bankový produkt využila, peňažné prostriedky na svojom osobnej účte prečerpala, z čoho vznikol nepovolený debetný zostatok vo výške 432,60 €.

6.1 V listine označenej ako výpoveď zmluvy z 22.09.2016 okrem vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z povoleného prečerpania k osobnému účtu Slovenská sporiteľňa, a. s. aj vypovedala zmluvu o poskytnutí povoleného prečerpania k účtu s výpovednou lehotou dva mesiace a vyzvala žalovaných na úhradu tejto pohľadávky.

7. Z hľadiska postavenia zmluvných strán zo zmluvy o osobnom účte správne súd prvej inštancie konštatoval, že išlo o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasledujúce) a tento spor je potrebné považovať za spor spotrebiteľský napriek tomu, že z dodávateľa (banky) došlo k postúpeniu pohľadávky na nebankový subjekt a vec bolo potrebné prejednať v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku o spotrebiteľských sporoch.

8. Podľa § 297 písm. b) C. s. p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- €.

9. Záonné podmienky na prejednanie sporu bez nariadenia pojednávania na súde prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu splnené boli z dôvodu, že skutkové tvrdenia žalobcu žalovaná nespochybnila, žalovaná vlastné skutkové tvrdenia nepredniesla, bola v spore pasívna, vo veci išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, či banka postúpila pohľadávku voči spotrebiteľovi osobe, ktorá nie je bankou v súlade so zákonom o bankách a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000,- €.

10. Dôvodom zamietnutia žaloby súdom prvej inštancie bolo vyhodnotenie postúpenia pohľadávky bankou na žalobcu za neplatný právny úkon rozporný s § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého môže byť pohľadávka voči spotrebiteľovi na iný subjekt postúpená, len ak napriek písomnej výzve banky je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Súd prvej inštancie videl rozpor v dátumoch vyjadrujúcich splatnosť postúpenej pohľadávky, keď Slovenská sporiteľňa, a. s. vyhlásila podľa žaloby mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania dňa 22.09.2016 a v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok predloženej žalobcom sa uvádza dátum zosplatenia úveru na 16. februára 2017. Súd prvej inštancie si však neuvedomil, že pohľadávka banky podľa výpovede z 22.09.2016 nebola splatná týmto dňom, ale iba uplynutím výpovednej doby, ktorá mohla začať plynúť až prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede žalovanej, ako je to uvedené aj vo výpovedi z 22.09.2016.

11. Z textu odôvodnenia „Podľa Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok (č. I. 21 spisu) bol dátum zosplatenia uvedený dňa 16.02.2017. Podmienkou pre platné postúpenie predmetnej pohľadávky je však jej splatnosť v čase postúpenia. Bez ohľadu na dátum splatnosti však nie je preukázané v danej veci splnenie podmienky predchádzajúcej písomnej výzvy žalovanej pred uplynutím 90 dní omeškania v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý bolo potrebné aplikovať.“ nie je možné jednoznačne vyvodit', či súd prvej inštancie nepovažoval pohľadávku postupcu za splatnú vôbec alebo ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s. a žalobcom, keď dôraz kládol na chýbajúcu písomnú výzvu banky na úhradu dlhu. Za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať výpoveď zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania k osobnému účtu žalovanej z 22.09.2016 a splatnosť pohľadávky z povoleného prečerpania hodnotiť nielen s ohľadom na text tejto výzvy, v ktorom je uvedené, že banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, ale aj z hľadiska tých ustanovení Všeobecných obchodných podmienok a Obchodných podmienok pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, ktoré upravujú zánik zmluvy o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby.

12. Podľa § 710 Obchodného zákonníka prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte sa považuje za úver a práva a povinnosti strán pri uskutočnení platieb, na ktoré nemá majiteľ bežného účtu peňažné prostriedky spravujú zmluvou o úvere podľa § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka.

13. Zväzkovo-právne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom vzniknuté na základe zmluvy o úvere upravujú Všeobecné obchodné podmienky v bode 7 a v časti 7.3.1. s názvom Splácanie kontokorentného úveru (za ktorý sa považuje aj vykonanie debetných operácií bankou nad rozsah zostatku na bežnom účte klienta) je uvedené, že pohľadávka z úveru, ktorá sa skladá z istiny,

jej súčasťou a príslušenstva, bude v čase do konečnej splatnosti kontokorentného úveru splácaná formou započítania pohľadávky z úveru banky voči klientovej pohľadávke z účtu a to v momente vzniku pohľadávky z účtu a v rozsahu, v ktorom sa pohľadávky kryjú alebo spôsobom dohodnutým medzi bankou a klientom. Právo klienta na čerpanie kontokorentného úveru do výšky úverového rámca trvá až do termínu konečnej splatnosti úveru a že v prípade, keď bude rozsah čerpaného kontokorentného úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) je klient povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne na výšku dohodnutého úverového rámca a zaplatiť úroky z prečerpania dohodnuté v základných podmienkach zmluvy o úvere. Podľa bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak je klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktorá trvá viac ako tri mesiace, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti.

13.1 Podľa bodu 3.4.3 Obchodných podmienok pre osobný účet a balíky produktov a služieb pre fyzické osoby banka je oprávnená vypovedať Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre fyzické osoby. Účinky výpovede nastávajú uplynutím dvoch mesiacov odo dňa jej doručenia klientovi.

14. Banka (Slovenská sporiteľňa, a. s.) postupovala pri výpovedi zmluvy o poskytnutí povoleného prečerpania účtu v súlade s dohodnutými podmienkami v zmluve a dohodu o možnosti vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru v prípade, ak je klient v omeškaní so splatením splátky úveru viac ako tri mesiace, nie je možné považovať za dohodu rozpornú s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie v bode 12 odôvodnenia, kde vyhodnocuje dohodu banky a klienta o možnosti zosplatenia pohľadávky veriteľa kedykoľvek s odkazom na ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách ako neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ani neuvádza, kde by sa takáto dohoda o možnosti banky kedykoľvek zosplatiť pohľadávku voči klientovi v zmluve nachádzala a či banka takúto (podľa názoru súdu prvej inštancie neprijateľnú) zmluvnú podmienku využila.

15. Nepovolený debet na účte žalovanej sa stal splatný v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok najneskôr dňom uvedeným vo výpise z úveru vyhotovenom Slovenskou sporiteľňou, a. s. Bratislava dňa 13.06.2018 na č. I. 127 spisu ku dňu 16.02.2017. Žalovaná napriek výzve banky z 22.09.2016, aby dlžnú pohľadávku z povoleného prečerpania k účtu vyrovnala, tak neučinila, jej omeškanie trvalo nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky medzi bankou a žalobcom dňa 21.05.2018, z čoho bolo potrebné vyvodiť právny záver, že banka postúpila pohľadávku na žalobcu v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách a správne mal súd prvej inštancie žalobe o zaplatenie dlžnej istiny 329,98 € vyhovieť.

16. Okrem dlžnej istiny 329,98 € žiadal žalobca zaviazať žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 22.05.2018 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po nadobudnutí účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Slovenská sporiteľňa, a. s. podľa kópie oznámenia o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka z 21.05.2018 na č. I. 128 spisu doručila žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky na adresu jej trvalého bydliska W. XX. Doručenie tejto listiny žalovaná v tomto konaní nespochybňovala, dlžnú sumu žalobcovi napriek opakovanej výzve na úhradu (pokus o zmier z 31.05.2019) odoslanej ako doporučenú zásielku neuhradila, preto odvolací súd konštatuje, že zákonné podmienky pre priznanie úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú splnené a žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške určenej Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t. j. 5 % ročne.

17. Podľa § 388 C. s. p. z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania už nebolo potrebné sa vyvíjať s ostatnými námietkami odvolateľa proti právnomu posúdeniu veci súdu prvej inštancie.

18. Po rozhodnutí odvolacieho súdu sa za plne úspešnú stranu v spore považuje žalobca, ktorému podľa § 255 ods. 1 C. s. p. vznikol proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Odvolací súd v súlade s § 396 ods. 2 C. s. p. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 C. s. p. O výške náhrady trov konania a prijímateľovi náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2, § 263 ods. 1 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).